

„SZABOLCS.”

Vegyes tartalmu hetilap.

Megjelenik minden vasárnapon.

(Egyes szám ára 10 kr.)

Kiadó-tulajdonosok: Lukács Ödön és Vitéz Mihály.

Előfizetési árak:
 Egész évre ..... 4 ft.
 Fél évre ..... 2 ft.
 Negyed évre ..... 1 ft.
 Szektoriál írása és kiadói hivatal, havrá a lap szerkesztéséért: 100 kft. demonegyik, ugy sziolto a hirdetések minden kiadásának költségeit, a helybeli ref. lelkeszi lak.
 Dímentelen levelek csak lement kerekből fogadhatók el.
 A kéirátok nem adnak vissza.
 Kiadó-hivatal.
 Minden pénzküldeménynek ugy előfizetői mint hirdetői díjak:
 Vitéz Mihály praetariokhoz
 Kincsesrte (posta helyben) tartozniok.

Hirdetési díjak:
 Minden 4 hasáboj postai-az egyezori hirdetésnél 5 kr., többetiről 4 kr.
 Terjedelmes hirdetések többetiről lekötés, kedvesebb feltételek alatt eszkölhető.
 Minden egyes bekötés után kiosztártilleték 50 kr.
 A nyilvánterben minden hasáboj garnou-az díja 20 kr.
 Az előfizető, a hirdetések megszabásánál, 20%-nyi kedvezményben részesülnek.

Nyiregyháza, decz. 15. 1875.

Megdöbbenő módon súlyod a nép a vagyoni tünk és végös pusztulás felé.

Az elborított hullám emelkedik, a legnagyobb résznek már torkiáj emelkedett.

Az általános baj okaül egyik egyet, másik másat emít fel. Egyik kárhoztatja a nagy adót, másik az uszorát, az ujkori Schilok-okat, kiknek kelöklöben sziv helyett egy darab jég van. s óhajtozzák az embervért és hust; mert a rendítö kamat-lábakkal az élet elemeit, a hust és vért is elveszik már a szegény embertöl.

Mindezt elmondjuk, és elmondjuk szépségesen, de a baj megakadályoztatására vajmi kevesen gondolkodnak.

Erre pedig gondolni első kötelességünk lenne, mert a baj legföb oka épen önmagunkban van.

Igaz ugyan, hogy azon tisztá és egészséges alapszémén, mert a kereskedés szabadságán nyugvó új törvény, mely az uszoratórényt megszüntette, hamar jött, és éretlenül talált bennünket, — igaz az is, hogy az adó túlságos emelése, itt és amott már magát a tókéet kezdli feléleszteni! De hát hiszen ezeknek ellenébe úgy se tudunk már mit tenni, hanem mód meg van kezünk között, melyet mentésünkre felhasználhatunk.

Első és mindenek feletti eszköz a takarékosság! A gondos körültekintés anyagi állapotunkban. Vessen magával mindenki komolyan számot, és éljen ugy, költjön annyit, mennyit jövedelme megbir, hagyjön fel mindaz, — kinek nincs módja benne, minden fényűzésnek, divat-majmolással, hol 3—4 töl élt járt az asztalra, ott elégedjenek meg kézzel, hol csak kettő volt az éték száma, ott legyen ezután csak egy. — Korlátozzuk igényeinket és családunk igényeit. Ne bocsanjta nagyravágyásunkat, ha mások, kiknek jobban telik, vagy nem tördönek a jövővel, fényvel és nagy pompával élnek. Igy összevonva igényeinket, korlátozva vágyainkat, a lármás világ talán le fog bennünket nézni, de nyugodtan tekinthetünk és nyugodtan kelünk.

A másik eszköz, mely a kelteken uszorát legalább korlátozni képes lenne, daczára a törvény szabadalmának — az, hogy adjuk át az uszorások nevét a köz-

véleménynek és annak megvetésének nyilvános sajtó útján.

Ne gondoljuk, hogy ennek ne lenne sikere. Még az önmaga előtt eltörpült ember is becsületesen elhájl láttami legalább a világ előtt; hogy az efféle köszivek titokban izük leginkább fosztogató mester-ségüket, ez is azt bizonyítja, miképp ök nem szeretnek undok vagyonserzésök-cik dísecsként. De ha talán annyira sülyedt volna már csakugyan az ember, hogy mindez semmi hatással nem volna rá, nyereség lesz az, hogy meg fogja öket ismerni legalább a világ, s örízkedni fog fölök, mint a társadalmi élet mételeyitöl, his az akkór változtatni az emberi életre nézve a pénz, melynek, jözanul felgova, a földmívelés, ipar, kereskedés, szóval az emberi általános jólét forrásának kellene lenni.

Nem tudjuk, hogy szerény szavaink figyelembe vétnének-e azok által, a kiket illet! Nem tudjuk, hogy mások is oly praktikus óvszernek gondolkodják-e ezt, mint a hogy mi meg vagyunk felöle gyözödvé? Ha igen! Akkor óhajtjuk, hogy ne legyen e szavak sorsa hasonló a pusztában elhangzó szavak sorsához! Mi elnyomottak állitsunk nyílt egyenes fegyvereket szembe az elnyomók adataival és tisztátalan fegyverrel, s az eredmény ha nem leend is ragyogó, mindazáltal fog ez intézkedés annyit használni, mennyire egyelőre elvitáztatlan szükségünk van.

Ez ígyet olyannak tekintem, mely sokakat érdekel. s talán némelyekben jelen sorol: szméket ébresztenek, s megtisztelik lapunk hasábjait idevágó nézetek szellöztetésével.

Csák Jenő.

KÖZÜCSEK.

Az iábrányi olvasó körről.

A jelen súlyos körülmények közt, midőn nem csak a fényűzési czikkeket iparosai halomra buknak; de a legszükségesebb tárgyak ársai is ingadoznak, midőn egyletke megszüntek, társulatok felenyésznek, midőn kezdeni csak neveltség, fenntartani csak nem lehetetlenség egyesek adakozására alapított intézeteket. Midőn egy oly jeles intézet is, mint az országos zeneakadémia a lét és nem lét közt ingadozik, akkor szülemik meg egy eszme, melynek létesítésére pénz szükséges, és pedig egy szegény elhagyatott adóhajtóktól látogatott

tem s természetesen ugy találtam, hogy én is a versírón kezdtem s sok mindennel foglalkoztam addig, míg értelmem s kedélyem megálepedett.

Vers írás? ... Hiszen ez még nem a legvécsebb cselekedet, hátha most is sikerülne! Kiveszem órámat; megtapogatom ütememet, megvan-e benne a meléges, a füz, a gyors verés, mely az e nemü költéshez szükséges? ... az egy percnek vége van. — Ilyen vérmérséklet nem a versírásához való; ennél kevesebbet csak az adóvégrehajtók ver mostanában s ezekben bizonyára nincsen poézis!

El kellé tehát határoznom, hogy szakomban maradok Igen, dehát itt megint miről? Erkölsről? Unalmas! Egyháztársadalmi kérdésről! Rá érünk meg; sok más dolgnak vagyunk! Heidelbergi káttéröl? ... Fogadjá ösziinte köszönetemet ama lángész, mely az eszmétársulási termékenyitö gondolatát újságírók és szakemberek zavarának és szorult helyzetének könnyítésére először feltalálta.

Napjainkban, midőn a szigorú logika és következetesség, sem gondolkodásunkban, sem magunkiseletében nem szokott a szükséges kellek közö számítattni, azt hiszem, nekem sem lesz nagy vétkem, ha a haidelbergi kátö fölemlítésénél, a szokásos „ad vocem” egymsütanál élek, s a helyett, hogy a kátöröl írni, mint nem kedves tárgyról, ketelkezési helyéről, a híres nagy hordós városról, Heidelbergről mondok

és mindenéből kifosztott községben. Megbukott? Nem! Söt inkább virágnak indult, szegény és gazdag lelkesülten vízi megtakarított filléreit ezen emberiség boldogító szent váralathoz, hogy azt fenntartsa s minden idöre biztosítsa. Ezen eszme az olvasó kör alakításának eszméje melynek életrevalósága mellett tanusodik jelen állása; tanusodik sikeres pályafutás.

Ez előtt 5 hóval néhány férfit a szellemi élet fejlesztésére egy társulatot alakított, hogy míg a test pihen, a lélek hovatöröb fejlődék. Nagy jelentőséget nyert e társulat az által, hogy gr. Löwyai uradalmi igazgatója tek. Duka Marcell ur belpélt a kezdeményezök sorába, egyzersmind ígértet tett, miszerint évenként 5. o. é. forinttal járul a társulat alapítökéhez, egyzersmind bátorító szavaival biztató a csüggedőket. Hasonlat tek. Bleuér Móricz ur mint pártoló tek 5. forinttal annak segélyére. A pálda vonz, az érdekeltség mindinkább érrel, a lelkesültég még a fasult kebleket is felérázta szendérgéséből, ugy hogy jelenben már 30 rendszer és egy pártoló tagot számlál a társulat, kik jó és balsorsban partfogolni magokat lekötözték. A tagsági díjak, mely évenként 1. forint, mindnyájan örömet fizetik.

Folyó hó 5-én tartá szervekedö gyülését, melyben hivatalnokok a következő egyeneket választá meg: Elnökök Patkó András. Alelnök: Porkoláb János tanító, ki egyzersmind könyvtárnok is. Pénztárnok: Szabó András. Jgyzó Márczi András. Ezen föb hivatalnokok mellé 6 bizottsági tag választott meg: Bodnár János, G. Gégyén János, Kovács Ferencz. Berecz András. Gégyén. . . drás, Póttagul Lelik Béla, Cz. Kovács. . . nez.

Szem előtt tartva a választásnál a tevékenységet, mely ily ifjú társulat hivatalnokaiban megkívántó, ugyanazért a fent említtet állásokat nagy részt fiatal emberek töltö be, hogy míg az öregek tanácssal, az ifjak tettei szolgáljanak a közügynek.

Oh áldott ték, ki így összehozód az embereket. Légy ádvölözve általam. Légy az emberiség nevelője, a gondolkodás ébresztője. Te vagy az ki komor valmíddal megszüntetted a külmunkat, hogy a bel munkának, a lélek munkásságának szabad tért nyiss. Ébredsz szellemi tevékenységre azokat is, kik a telet még jelenben is úgy tekintik, mint a beverés napjait, megérvén az idök jelét az emberiség hasznos tagjai törekedjenek lenni.

Zaborzsky.

CSARNOK.

Helynév magyarázatok.

(Resó-Ensel Sándor „Helynevek magyarázója” czimü gyűjtőmunkájából.)

Miért becsekkelé előttök a régiség emlékei? miért munkálódunk azon mindemben, hogy ösinek emlékezte fenntasszék?

nélmelyeket, visszaemlékezéseim után. Különben is bő hortermést értünk, hortök meg olyan kevés. ... nézük körül a világ e fajtábeli leghoposabb urát!

Ki Heidelberg képet híven, természetes valóságát csak kevésbé is megközelítöleg — akarja visszaadni, annak valóban ügyes festőnek kell lennie. A természet szépsége, általában utánozhatlan önmagában; mintha félténe szépségét és kínesét, fukar titkossal zárja el a szemelőre előtt legző varázst s a festésznek, ki talán titkait s gazdagságát akarja eliesni, anányi szerenést enged csupán, hogy halvány, éietlen képet, utánaztat adhassa vissza esztéjével.

Heidelberg igazán ilyen pont az ismeretes világ keblében. Varázsa örökre leköti a szemelőre lelkét; ki egyzers látta, annak akarva, nem akarva, vissza kell vágnia a helyre, melyet a természet alkotó ereje csodák helyévé tett, rád pazarolt szépsége által.

A hatást, mit e hely a szemelőre gyakorol, igen taláolan adta vissza Kottzebume szavakban: „Fragte mich ein Unglücklicher, uer er leben müsstu, um dem lauernden Kummer dann und wann eine Stunde zu entrüknet, so neune ich ihm Heidelberg; und wenn ein Glücklicher mich frage: welchen Ort er wählen solle, um jede Freude des Lebens frisch zu kränzen, so neune ich ihm abemals Heidelberg.”

A bánat a gyémánt fényénél is sötét marad; a koldusból szőnyegen burcolva is nehéz, súlyos teher. . . s a hely, hol a szen-

Nemde, mert szent köteleesség, hogy korunkat az előlázgál kössik össze, és ösinek emlékeit, melyeket hagyományban nyertünk, az utókornak átadjaljuk!

A kegyeletnek beszölo emlékei a „helynevek”, bár történelmünk minden lapján, langvonalkent hütöztek is által, (túközölök nem tartott tisztán; hazánk múltját e részben nem bírtuk.)

A „helynév magyarázat” új világosságot nyit, ott hol sok fúradózás után is, kód fele a nemzet történetét, ott világosítja meg a haza régi földirátót, történetét, elővároszolja gyakran az eredeti szöalkottsá módját, ösi nyelvünk sajtáságos alakát.

Némely helyirátí név, történeti férfiának nevéit tünteti föl, más egykori bírtokosra emlékeztet, népmagyarázat névét bírja, más egy népmagyarázat mutat, mag számmal találkoznának olyan helynevek, melyek általórol, fúkról és más növényekről, folyókról, vízesésekröl, vidékeknél sajtáságáról nevezettek el, lesznek, melyek régi öröklyekre mutatnak, kedélyes, gunyos, tréfás nevekkel bíró csúrdákat jellemeznek.

Magyarország helyneveinek magyarázatához, részint ökleveket, részint regék, monák részint hagyomány alapján mutatványul járunk néhány adattal. Menjünk a b. c. szert.

A Brozska pusztá Rima-Szombat mellett, és egy halom e néven a jeni határbán Gömör megyében. Ez utóbbi, nevét egy történettel nyerte. E vidéken vadászott egykor Mátyás király, vadászatai lakoma között, melyt Jeney, Gömör megye akkori alispánja rendezték, hogy nagy vendégül királyilag megvendégelhesse, és ünnepélyhez fényes készleteket tett. többi közt nevezetesséül a szomszéd rima-szécsi dynasztiót. Szécsi Györgyöl is elkérette ennek híres, aranytál himzett ábraszót, hogy azt felírtesse a királyi asztalra, mely Jene helység határában a főnebi halom helyre felállítva. Lakoma lesz, közbe a királyi megdicseri a pompás ábraszót, minek Jeney szerfelett örült, s nem tördöve, hogy az nem sajátja, a királynak kedveskén akarván, azt a királyi podgyászái közt Budára küldötte. A vadászát rég elmúlt, és Szécsy még sem kapta ábraszót. Ebből per támadt. Jeney az ábraszó ára fejében, bírtokának éppen azon része, hol a királyi lakoma volt, Szécsy György bírtokába juttat. Azóta a nép száján él e történet, s mind a pusztá, mind pedig a halom Abrozska nevet visel. (Nagy Iván adata után.)

Beregzász. mezőváros Bereg megyében. Lakosai hajdan szászok voltak, s a helység Lambert-házának is nevezetett, most lakosai magyarok, innen a szászokról s a bekekröl: Szász-berek, vagy Bereg-Szász. A népmonda így adja elő. Volt — ugymond — szép berekje, és ebben Szász nevű szép pasztor helység szokta legelőtetni nyáját, míg a nyáj legett, ő furt, faragott, kutattá a földet, s e közben történt, hogy kíneses kádra bukkant, mely kövöl még hat csupor volt szinaranytal kövöl.

vedés is csilapult, az öröm is édesebb, teljessebb lesz, valóban ritkaság a földön, — s ezekhez sorozta a költö Heidelberget.

Magá a város, két értö koszoruita hegyének által képzett völgy öleiben nyulik el; élénk, rendezett, tiszta utcájával. Az egyik hegy magaslatáról egy, meg romjában is nagy-szerü vár tekint alá, min a régi idök megrögtölt krónikása; más oldalról pedig a Nekei folyó fodrozgatja tiszta habjait s szeszélyes jöttkökükre kapván a város képet, mintha maradni, mintha múltját szeretne még e kedves helyen, kelletlen lassussággal, panszakodó locogással folytatja tovább útját a termékeny Neckarvölgyön át.

Mint beszölk: Heidelberg elnevezését a felette magasló hegyekben bőven tenyésző „Heidelberg” (afonya) növényöl vette, s első keletkezési ideje a monák homályában enyészik el.

Történetbuvárok állítják, hogy V a l e n t i á n i ú r római császár, részint védelmi, részint kereskedelmi, különösen pedig hajózási szempontból, a Neckar völgyén, töb helyen váracokot állított fel, s közeleb az ugynevezett „Monspiri” (ma Heiligenberg) magaslatán is emelötetett ily erödítmenyt; nemcsak, hanem ennek átellenében, a mai váromok helyén is létezett, ugyancsak a alatta, egy kisebb vár.

Más fölvetél szerint a vár eredetét a n t h y s i u s frank herceglö vette volna; ki a keresztény vallás terjesztésé köröl itt buzzón munkálkodott; s a mostani romok helyén, erős lakást építtetett egy kápolnával együtt; a

TÁRCSA.

A nagyhordós város.

— Utazási emlékeimöiböl. —

Kedves Szerkesztö barátom!

Mint régi adósság nyomta lelkeket azon tudat, hogy irnom kellett volna valamit lapod száma, s ezt mégsem cselekedtem. Most azonban, — magam is megutávia a bujdkölo adóst, elhatároztam lerövíni tartószámot s engedelmelld megpróbálolni hát irni valamit.

Igen irni; ha ez olyan könnyü volna! Dehát miröl? Tapasztalhattad, hogy olvasó közönségünk e részben milyen finnyás; hogy nemcsak az ékezesben, a szivarök közt szereti a különlegességeket; a szemléni táplálkozáni is válogatós nagyon. Méregkeverés, gyilkosság, rejtelmes házasság, irítázató setetés, tudó; mennyire kedves események, mai nap; s én mérgetkevernü, öni, még tollal sem szeretek; az egész házasságból csak az esketés tartozik réám; a sötétséget meg sem a szóban, sem a nevelésben ki nem állhatom. Amiez tudnék, az olvasó közönségnek nem kell; éröl talán templomod egy-két ástü községére is meggyozhetett: a miröl meg nem tudok, arról, természetesen, okosan nem is írhatok.

Végig néztem tehát mindazon foglalkozásokon, melyeket régebben, egész mostanig íz-

Szász a kincset, hogy jól használhassa fel, a bereken mindenekelőtt isten dicsőítésére emelt házat, és a körül telepedett nép, Szász-rol és a bereköl elnevezte a helyet Bereg-Szásznak.

Igy beszélnek a vének,
És beszédök marad fira —
Miként épült a város Borsa partjára. —

Mely, minthogy Szász a kincset
Bereken lette fel;
Emlék gyámsát Bereg-Szász
Nevét kapott s visel.

(Tompa: „Népregek.”)
Csarnóháza, falu Bihar megyében. Nevét IV. Béla király idejéből nyeri: Csarnó nevű bántól, s házából. A mongol kán, kinek nevét nem említi a regé, Sajnáló pusztított. Katonáival felkereste a barlangokat, hogy a menekő népnek azután mindenféle véres halált osztasszon. Vad csordája már a bánái barlangot ostromlál, midőn onnét egy szép hölgy: Lenka, Csarnó bán leánya tört elő szatózton vágogatott vízzel. A hösök mind elhultak, csak Lenka maradt életben, de előtte meghajolt minden fegyver; a kán gyegetmet adott a bán leánynak, és a bánnak nem, Lenka ezért maga oltotta ki életét. És a kutafejű zatár kán — beszéli a pásztor regében — megmossa a hölgyet, sátorába vitte, három napig éjjelel s nappal sirattatja, de már hiába, eltemették azután a falu csendes nyugati völgyébe. A kán is elvonult, hagyta meg, Lenka a szép hajadon iránti kegyeléből. A kán lakot rég elporlasztotta az idő, de a falu, mely körülötte épült később, Csarnóháznak nevezett.

De es, város Erdélyben; rendetlen szászok építet meg helyedőn nyugosznak: öreg, sziget és viruló halomok ölelték völgyben. A hét magyar vezér kopja az úgyvezett Ó-város a város egyik emelkedett pontján, a Szamos partján díszleg ős pompájába; az emelőtorony egyik felirata szerint Dees város „Deus” latin szóból vette volna nevét. — A monda szerint a hét magyar vezér itt telepedett volna meg, megnyugodni fardalmait után, s a táj szépségétől elragadtatta, az isten hatalmának gondolajától lelkesítve felkiáltottak: „Deus, Deus, Deus!” É felkiáltásból ered a város neve. Medgyes Lajos jeles költőnk így énekli meg e helyet:

Ott áll a kő, a hét vezér,
S hol áll a székyer rhombának;
Ott az oslap, melynek tővén
Az áldozattűz lobogott.

A városban iták áldomást
A magyarok, s a székyek,
A honzerzés dicsó korán
Előbb itt egyesültenek.

Egy ed, szőlőhegy Eger határában. — Felső csendűn sokáig fennállt szent György-remete kis kápolnája, melyben három oltár állott, és a melyhez sz. Egyed napján az egri hegy sokáig jártak ajtókosok. E kápolna mellett lakott az öreg Egyed, ki a népnek tanácsadója, orvos, lelkipásztor volt. Emlékére Eger lakosai Eszterházy püspök idejében a hegyet neve keresztelték el.

Füszliklájja. A Maros jobb partján Guradzán felett egy kopasz magas sziklacsúcs. Nevét regé alapján egy öreg földmies figyelmekéül kapta. Az öreg megbetegedvén, többen azt tanácsolták neki, hogy használjon bőséves növényeket, melyek a Maros jobb partján „vén” szikla tetején teremnek, s meg fog gyógyulni. Azonban a meredek csuszra ki mert volna fölmenni? A földmies bátor fia állt elő, felmászott a sziklára, szedett a fülel, de lejjön nem bírt, bár eleget küzdött. Felmutatja ekkor az alantálóknak a gyógy-növényt, kehlebe rejté, s a völgybe ugrott elszánt bátorsággal, de szerencsétlenül. Rögön meglialt, s róla nevezi a nép a magas sziklát ma is „Füszlikláj-jának.”

melyben nővere Jetta, mint jósnó tartott jóvedéseket azoknak, kik sorsuk titkába kívántak tekinteni. E hely még ma is „Jettabühhel”-nek nevezetik.

A város keletkezése, a monádák és sejtelmek homályból, csak rótszakálú Fridrik alatt bontakozik ki, ki már 1156, a heidelbergi várat testvéreinek, Konrádnak adományozza.

Konrád, a pfalz grófok állandó lakását, Achenit elhagyván, ide költözött át, s a Nékárolyi torkolatánál, első alapját téve le a mostani városnak. Konrád halála után, 1195-ben, Heidebergert nővere, Agnes öröklé, ki által azután ez, ennek férjére, oroszánzó Rikárdnak ízből fira, ugyancsak Rikárdra szállott.

Maga a vár, csak hosszú időközben rendezett építkezés által emelkedett későbbi fénypontjára. Különsen III. Ruprecht, Otto-Henrik és III. Fridrik tettek azon nevezet változtatásokat. 1689 és 1693-ban, a városi allt egytté majdnem felfal rontattott s a mostani romok csak faldalmat gerjesztő tanui a lezajlott idő dúlönögó viharának. 1764-ben Filep Károly alatt, a vár némeleg kitaratorított; azután csakhamar az ég állott neki ostromonál s villámpapás által falmadtt tűznek lélrt martalekává.

Egy kihalt, halvány halott képét visszaadni, amellett, hogy igen nehéz, még nem is élvezetes... a heidelbergi vár pedig valóban ilyen ószesszött, ószesszött óriási halott! Itt egy tágas trónterem!... a helyet, hol

Mindszenti Gedeon jeles ref. lelkész énekl meg e tettet:
Mint egy óriás vért, úgy függ, oly meredek,
Fenyegve tartja a természet keze,
Mintha mondaná, hogy: erdej innét gyermek!
Eredj innét tova,
Honnán elő ember nem szállt még le soha.
Gyeroófi szököttoje. A Kolozsvár-n. várdi ószaguton ójszakra Gyero-Vászárhely felett, egy kopasz homlaku hegypon. A nevezett Gyeroófi családák, melynek fészke e falu volt, utolsó ivadéka János (1718) egy alkalommal erre egy szarvas üzvet, a szarvas a hegy homlokán veté le magát; Gyeroófi lovai utána szököt to a szikláról, s agyonlötö a vadat. Bátor tette emlékéül a hegypon neve: Gyeroófi szököttoje.

Hermann kutja. A közlegi hegyek kies virányóleben forrás. Szolimán hadjárata alatt, a török világban kapta nevét. Abban az időben, mint ismeretes, közlegi várpárcsnok Jurisits volt: sok csapatát kapott a töröktől, de a várat fel nem adta. Egy gonosz férfi volt a várbán, Hermann, a város vés bírája; é hitzseté ohagya J. titkos s egyetérténi síteté a törökökkel, de a vaskapun alig bujt ki, négy százas magyar elesette, kihallgattatván, halálra ídeltetett. Az érdős mélyében, hol sűrű sorfák állának, s egy forrás örszörgézetét, megnyugtat bűrdnűvel kessel, ősi szokás szerint. A kut örökúrdre Hermann nevét kapott. A kés és Hermann hitzseté bore Koszeg régiségéi közöt máig meg van.

S emléke még most is a
Nép ajkán hevül,
Hogy ug jár, ki eladja,
Hazáját hárulul,
Is énekelete, hegy Szilagy-Somlyó

mellett. Neve nemzetünk napimádsárára látszik vonatkozni. A hagyomány szerint itt pillantak meg ósinek lelkéből Erdély felett a napot, s hogy nagy munkájokban elősejté, e hegyen áldozatok hoztak.

János hegy, németül Johannsburg: Hunyadi János hegy. Budán a legmagasabb s legszebb kilátást nyújtó hegyek egyike. — Monda szerint: ős János vezér lakott itt Mátyás király idejében, kinek gyönyörű egyetlen kincse, Ida leánya, oly szép volt, mint a nyári nap koránja, ki itt a bérz felett szokott csendes esteken ajtóatosan imádkozni. Egyszer két fiatal kegyencz jart arra, midőn a gyönyörű hajadon szokott imáját végozte, s el akarták ragadni őt, de megakadályoztattak egy ószszakállú barát által, mely álköztömben maga a király vala. Az igazságos mentő büntetésül elvettette a leányt egyik kegyenczével s mondát:
— — — János vitéz,

Hogy kárpiórást végzen,
Hol eddig csak eresz vala,
Tulajdonos legyen.
A völgy legyen tulajdona,
Hol sokszor nyert vizsázt.

De a hegy is, s nevezették
Jánoshegynek azt!

Kendefi Ilona a kőve, Erdélyben a Retezváznak tekintő tavasza egy kiálló trachyt sziklája, mely bávsáyi regelen, midőn már kőd burkolja a hegyormokat, s a nap sugarai át nem törhetnek rajta, é sziklán, magasan a patak fölött, a vidék aszonnyának, Kendefi Ilonának, gyönyörű alakját akará látni a népképelem; a szorosba törő székü suhogásában az urhölgy orsójának pergeszt vész hallani, és a felszálló párákban, melyeket a patak egy-egy szírtól való lezuhanásában ver, látni akarja, a mint a szűz a melybe bocsátja orsóját, s nagy ügyességgel ismét felkapja és fon, fon tovább, míg meg nem érkezik szívének választottja a renetegből, hol bölényekkel és vadkanokkal állt szemben; fon, fon tovább, míg a nap sugarai el nem osztalják a kőd fantasztikus játekeit.

Ló-fő, vízuzhatag az Aggteleki barlangnak egyik oldalán, Gómórvármegyében. Nevét a néphit szerint egy löfély vizű sárkánytól nyerte. E szerint egy barlangban élt, s innen

hadján a biboros királyi szék állhatott, ma sötét, haragos zöld színi gyep borítja el. Amott egy óriási lovaszobor!... a falakról lecsuszamló homokszemek lassú zörejé, mintha a dőléczeg, jökevdű, de már régen nyugó hösök életéből volna egy-egy bolygóú, fájdalmas utóhang. Itt sötét, ószszesórtott börtönnylak!... az úrgek homályában most is kormor, torzalakokat lát az ember úlni, izmos láncokat csortéve, pedig az egyhangú néző, mi itt hallható, a szakadozott bofózatról alshulló vízcspepek egyhangú kopogása csupa.

Amott egy másik terem; ég felé nyúló, majdnem beláthatlan magasságú nyílással: kéménynek látszik; de ma tornyot sem építenek ilyen; midőn miltéte felül akar nál gondolkozni s elkezdett biamulni ruól ószszekült tetejét s az lrtözatos nagyságu, kiáló s levákvönögó kődarabokat, jó kedvű vezetől, előre örölve az általában adomó ajándéknak, műcörtön magyarázta meg, hogy a régi óriási konyha ez, melyen néhanapján, egész ókröt is sütöttek, ha a váruának épen kedve kerekedett... boldog hök, midőn a nagy igényű hasnak nagy esz és bő tárcza állott rendelkezésére!... E hely tovább; mindenütt egy-egy elgurult tag a szétmarczangott nagy egész testéből; befelvé, betakarogva a reá fordított gond és csinoságot állít... Milyen ég, idült seb, — selyem pólya alatt, ószszesóztó arz, — virágos szemfővel takarva, — Heideberg vára ma már csak ez, és semmi más!

Mit az idő s az emberi kéz romboló ereje leginkább megkímélt, az, az utabban rendezett

járta be a környéket; a források, kutak, folyók s esernyelők vizét mind kiitta, úgy, hogy nem volt már egy csepp víz sem az egész tájon. Végre egy forró nap delén, kegyes zárdából utazott keresztül a vidéken, ki látván a nagy szárazságot, a vizű sárkányt megátöröz, az ótok betelepült, a barlang réá szakadt, s a viz, mint szájból kifüvött, nyílást ütött a hegyek oldalán, melyen most is zuhogva hull alá a viz; a források, esernyelők és kutakban pedig ismét megnőtt a viz.

Tompa Mihály jeles ref. költőnk így énekl meg:
A hegynek oldalán ott a nyílás,
Maiglan is lófo nevet visel;
S dőlójában megvizold minden nap
Rejtékéből a viz, s zuaga hull alá,
És csendesen van ismét más napig.
Bélele, mint a monda szól:
A sárkány fúja a vizet.
(Vége köv.)

UJDONSÁGOK.

(1) Mianán totemes hátrányok mutatkoznak az előzetesi s hirdetési díjak befizetésében; ezenem komolyan figyelmeztetjük az illeteket, hogy az 1876-ik év jan. 1-től kezdve a hátrányban levők utánvételi lapokkal fognak megkeresetheti, miért is, hogy az ékent okozandó költségeket megkíméljék, keretnek hátrányaikat a jelzett időig okvetlen megküldeni.

➤ Karacsonyi és újvi ajándékok hirdetésére felajánljuk 500 példányon felül zantaro lapunk hirdetési rovatát jutányos áron. Mire az illető kereskedőket ezenem figyelmeztetjük.

(—) Virágok hervadása. Nemes Pál hogánly lakot suljos csapás érte a közelebből héten. Egetelen hajadon leánykáját rabolta el a halál funála. Ungváncak e hóban hervadt el élte virágban N. D. ramocsabaház lakos egyik kedves leánykaja. Ifjúság és halál! mily élelentes fogalmak! Busan kérdezzük a kölvölve: „lehell-e már tavaszszal a levél!”

(—) A Tiszszabályozó társulat gyűlést hirdetett f. hó 19-ére Kisvárdán... az ártéri osztályos ellenében felmerülő felszólalások megbrálására. Nem értjük, — miért lelkelt a gyűlés napját épen vasnapra kitizniók az intézkedőnek, holott e napon sok érdekeiket hivataluk megától a megelégsé- ben s érdekeik képviselésében. Vagy tan épen ez volt a cél?

(—) Hirszerint f. hó 12-ként éjtettet meg a ref. lelkész választása. Ha, mint valószínű az ottani ideiglenes lelkész Nagyváthi Ferencz választatot meg rendes lelkészül, gratulálhatunk a kékieknek a tapintatos és szerencsés választásért.

(—) A sár után bekövetkezett erős idők a kerégyártók és kovások számára hoztak öröndetes napokat, a rögös görösök, zásos utakon egymásután indulván bomlásnak a szekerék, taligák és kocsik gyöngédőleg alkátreszik. — No az italmérőnek sincs panasza, mert számos vendégek voltak a közelebbi nyiregházai vásáron, legalább a múlt hétfőn este hazafelé szállingözó vidéki atyfiak borúlan arczáról és sebes löfütatásából élt Eelle gyantitúnok. Szerencse, hogy azon este a felidálzt szélvihar csak néhány percig tartott, mert különben másnap reggel megfagyott emberek is heverték volna az országútonak.

(—) Nagytólváság két mrtőld? Nagy bizony, kivált szomjas embernek! Aztán mely ilyen hideg időben s plane nyiregházai nagy vásárokr! Áldott legyen az az emberséges ember, — ki a nyiregházától észak felé vonuló uton egy sárót rögtönözött a szomjuhözök megvizságtalására s a dieregők felmelegítésére! — Így gondolkozhatott nem egy tuzkorzafalvi, és lipkúti magyar e napokban, mert ugyan hosszasan tartottak áldomást az említett élelmes vállalkozó sátra előtt. Az igaz, hogy a mult

és folyvást növekvő régiséggyűjtémeny; több nagybcsű festményt, porcellán és érem-emlékekkel. És mi nevezetességei közt legtoebb csudálköcsök örönd, — a világhírű nagy hordó; mellette a himeves udvari honod és érczörkhely törpe Perke a emlékszóbrálv egy általa készített, tréfás meglepetésre szánt rókafarkas órával.

A nagyhordónak egész története van, mint akármelyik nagy embernek.

1589-ben Heidelberg vidékén rendkívül bő bortermés volt. Ennek emlékeztetve, Kaz néri János s, maradóan emléket akarván állíttatni, egy nagy hordót készítettett. Az óriási alkotmány asy mestere egy Werner Mihály e. vezető kádár mester vala. A fa, melyből a hordó kikerült, a l a n d a u i erdőségből vágotott. A nagy mester müvét 4 év által végozte be s jutalmul 1500 fut kapott. E mellé a tulajdonos csupán lakatos munkáért 1400 fut fizettet. 149 óriás abrason tartát össze az egész alkotmányt; ég úlo oroszán képezte a külső dísz faragványokat. A hordó belső úrege 132 vedert, három mérőt és három negyedet tett.

Különös szerzéye az a sorsnak, hogy többnyire nem sokáig engedi meg azt, hogy valaki összealkotta mávben gyönyörködje, így történt, hogy egy év mulva, a jökevdű palaezgróf is kénytelen volt hordójától megválni, a halál által vétetvén ki kezéből a vi-gan keringő, habzó kehely. Maga az óriási hordó pedig a harmincz éves háboru pusztításának lett áldozata. Később 1664-ben, Károly Lajos udvari pinczére, Meyer János ál-

hetenek az adójától mindenekelőtt kirözta őket, a vásáron is csak szükön jutottak egy kevés pénzünghöz, de háll hideg van, tehát azt a kis pénz is oda kell azzt, a jöféle festett pálinkáért! Így teljesül azután rajtuk a szomorú jóslat: „pusztulunk, vesznünk.”

(—) A nagy hideg! Bizony megvisselt az bennünket meglehatosan a közelebbi vásárrban! Csoda-e aztán, ha ennek következtében sok furca eseményről krónikáztunk a mendemonda? Egy dandy annyira beburkolozott lábtámba, hogy rá nem ismert mellette elhaladt — hitelegző. Egy delno szinte annyira eltakarta arczát fátólókkal, hogy kendökkel — festékekkel, hogy kétkedniük kell anyakönyvnek hiteltelenségben stb. Különsen vásársírtást mindenki kapott, még pedig bőven és ingyen, a jókora darabokban alászállingözó hó-pelyheköl.

(—) „Szabolcs” 50-ik számbában az Ilyés Bálint költeményében egy értelemzavarársajtólíha van, melyet ezenem kiigazított; eme sors: „Mesteri remekén elpirulna a dzszi” így olvasandó: „Mesteri remekén elpirulna a szüz” Ezen kívül van még két esélyesebb hiba, melyet minden értelem olvasó kiigazíthat.

(X) Vasári rövid tudósítás. A folyó hó 13-án tartott nyiregházai vásár igen vigályos volt. Csak egy kereskedelmi cikknek — a sertésnek, volt meg az ára, hanem ez az ár aztán nagyon is borsos volt. A sertésusz fontja egyszemásra 30—35 krba esett. Egyéb piaczkólléggé néptelenek voltak, általában sokkal több volt az árus, mint a vevő, melytől rendesen le szokta lóhasznati az üzleti forgalmat.

(X) Személyi híre. Mezey Erno általánosan ismert jeles journalisták f. hó 16-án és 17-én körunkben idózták. Önként értetik, hogy mindennit megisztele vendégszeretelen részessül. 18-án utazott Pestre jeles vendégünk.

— Postajegy. A t. cz. levelező közonség tiszteltlettel értésítetik, hogy Soltsész Gyula üzlet szünetelésé folytán nevezettől a levelegy árulási engedély bevonatott; Ellenben Markó Pál vezegre kereskedő a kerültél mi. k. postaiszabályozás által, postai értelegyek árulásának engedélyvelé látattott el. A nevezett üzlet előtt kifüggesztett levelegyjtó szekrény, úgy mint eddig, télen 3-szor, nyárbán 4-szer (d. e. 9.00 d. u. 4.5, 5.45 és nyárbán 6.00 óra) fog a helybeli postahivatal által úritetni. M. kir. postahivatal Nyiregháza, kelt 1875. decz. 13-én.

Kardoss m. kir. postai vezető

(1) Nyiregházán az 1875. decz. hó 16-án d. e. 9 órakor következő tárgyak felett tartatott képviseleti gyűlés: 1. A választott városi képvisőök feleserézők kisorsolása és a választási iránti intézkedés. 2. A legtoebb addítottok névjegyzékének ószállítására iránti intézkedés. 3. A cselekdögés iránta. 4. A nagyváradi kapuczinus zárdafnök átírása. 5. Az adósszerzés tárgyában tanácsli éljeteresítés. 6. A mértékieltetés hivatal felállításra tárgyában küldöttjelel jövelet. 7. A két tárgyában küldöttjelel jelentés s több tárgyak. — A tanácskozás hosszsan tartott, úgy, hogy csak pár ógy tárgyalattott le, jóvő héten folytattatni fog. Akkor az eredményről.

(—) A nevető halál. Egy köcsölői lakos Fekete Kovács András egy házban lakott nőtestvérel, s egyre unszolta, hogy a közösen bírt házat az ő nevére írassa át, mit azonban ma no vonatkozó megtemni e miatt gyakran czivatkokat. É hó 2-án Kovács András részegen ment haza s durván kérdezte testvérét, ha teljesíti-e kívánatát? Mikor az nemmel felelt, Kovács hírtelen megragadván, a földre teperé s egy e czérra márkészen tartott zsákot hozott a fejére, azután elkezdte csiklandozni s addig csiklandozta, míg a szánszandó teremtés kinos kacagás közt adta ki lelkét. (Függ. Polg.)

(—) Eljen a szakal! Egyik prágai borbélymihelyben a borhölgy egy városi hivatalnok szakálá ellen intézett végrehájtást, s e működése közben egyszer csak oly dolgokat kezeltt

tal egy másik hordót építtetett s ennek terjedelme még jóval felül multá a régi úreg úret, a mennyiben ez már 204 embert volt keves magába fogadni. Ez is elpusztultván. Theodor Károly 1751-ben készíttette azt a hordót, melyet ma anyi utas megcsudál. Kiállítási költsége 80,000 fiba került. A hordó mélységhöz 26', lómag lépmo vezet; úrege körülbelül 383,200 íztézt képes befogadni; 1753, 1760 és 1766-ban egészen megllett. A hordó készítője Engler Jakab volt.

A hordó mellett Perke ószobra áll, mint beszéle emléke és ló hordónak, ki napontkint 18 íztézt hort honlított le a jávóbból... Legaldóbb nem hiába! Megtette nála a hatást: mert, mint a szobor mutatja, arczán és orrán egész borvirágkert díszeltgett. Ki Petőfi Orbán-ját megtegesztile akarja látni, ajánlom: nézze meg Perke-ót, kinek szobra alá eme népiálsorokót írtam czélatoszággal:

„Fj, hajh, nem bánom,
Nekem is van virágom;
Fj, hajh, leszakaszatom a nyáron.”

Ha megengedné, s olvasó közonségéd nem találja igen unalmasnak dözögös szekeremet, egy más alkalommal, szépen elhelyezkedve, Schweitzer némből rándunk ki, megnevezni gyönyörű kertjét. Előleges ajánlatul csak annyit, hogy ez a schönbrunnál aligha nem szebb és gazdagabb.

Viator

összevissza beszélni, melyekből a hivatalnok meggyőződött, hogy a borbély örült. Kézelhetni ezen felédzés hatását a szerencsétlen hivatalnokra, ki moizáni sem mert a mütét alatt, hanem alkalmasint Dionisius szíriakuzai zsmok keszeit forgathatta elajében, ki tudvaleg nagy rekytessal viselgetett a borbélye kes iránt. Emberek azonban szerencsésen megszabadult, de most következett a második áldozat. Mdon a borbély harmadik áldozatát vette kes alá, önjongése oly fokra hágtott, hogy az illető a mütét végét nem várhatta be, rémulten felugrott, a szomszédos szobába menekült s ott bezárkózván segítségért kiáltott. A segy meg is érkezett s borbély hazazállított. Az orvó-i vizsgálatból kitűnt, hogy a borbély elmeje csakugyan megzavarodott. (Igazmondó.)

(c) Az **Önállás biztosító és hitelintézet**: osmeretése. Az intézet célja, a kölcsönösség nagy horderjéj eszméje körül a biztosítékot és részjegytulajdonosok csoportosítását — s a tansúlás utján lehetővé tenni miszerint a biztosító felek nemcsak — mint a részvényszármazottak — s z e n e v e d ö, hanem részvétel eszeke, azaz a biztosítási utazékból nyert tisztá haszon osztályos is legyenek. Minek folytán az intézet-i biztosítók egy szeres-mind tagjai is lévén annak, az évi zárszámadás szerint esetleg mutatkozó díjfölöség nekik behatározó arányhához képest visszastátják. Az intézet műveleteit élet-, fökébette, járadék-, táz- s jégbiztosítások és hitelmuveletek képezik. — s alapítóké egy millió ötszáz ezer forintra előirányoztatja (Alapszály 9. §.) — Ez n a alapított 100 frt névértékkel bíró s tulajdonosok évenként 8% kamatot jövedelmez 15,000 db. részjegy elhelyezése utján szerzi be. A részjegyek az intézeti tagok általi szolidaritás biztosítatnak, már a harmadiki évi zárszámadás után 110, aztán pedig évenként 5 frttal növekvő névértékkel bírnak, melynek maximuma az 50 frttal felül nem haladhatja. A befolyandó öszsegek, a vidékeken alkotandó kerületi hitelintézetek helyzetének el, — s onnan ugyanazon vidéki körvényszékek osztatnak ki, az intézeti tagok között egy aláírású váltójuk, ugy egyéb szabályszerűen kiállított kötelező leveleik alapján. A részjegyekből eljézo kötelezetk, minden eljézett részjegy után — 5 forint szerzési költség fejében fizetni. Az intézet külon hitelintézet egyes oly tagjainak, kik legálább is 500 frtnyi haláleseti tóke erejéig biztosítvány, hitel nyújt és pedig a legkedvezőbb esetben a halálesete biztosított tóke felének erejéig. A kerületi igazgatóság illetégek főkintézet akkor állhat fel ugy igazgató, titkár, könyvvizsgáló, pénztárnok, jogtanácsos, orvos képviselője alatt ha ugyanegy központon 50 tag hittel körvényszégek jelenkezett és 200 darab intézeti részjegy elhelyeztetett. Egyekben az alapszály szolgál felvilágosításul, ug a ki-küldött szerzőknek, kiknek is kötelességé vágy tóke, kinevezésé kívánatna előmunkái, meghatalmazvány egylejélek fölelésségük terhe alatt pénzek beszédése és nyugtázásával, sat vállalkozók felvilágosítások és részvényeséle kezett ugyanis a szervezőhöz kéretnek fordulni. Önállás biztosító és hitelintézet* Lóög Imre s k. enők. Tomovszv István s k. vezér-igazgató. Közöljünk röviden az ismertést jövo számbunkban bővebben szólnánk hozzá.

(d) **Örvedetes iradalmi hr.** Dr. Mitrovics Gyula sárospataki theologiai tanár legközelebbi egy kályha-társadalmi elméletkedt számdékogy külon fuzatban kiadai, ily cím alatt: „Egyszerűsítés és üres templomok.” E korszerű műre egyesek is kíváncsiság van. A szerző ismert tudományosság és tekintélyes tolla biztosít a mi becsért. Melegen ajánljuk az érdeklettek figyelmébe.

(e) **Ángyal Cyla** a nyireghyázi mkedvő tarsulat kitűnő tagja és még kitűnőbb „ z i g a n y a ”, a „Sz. H. Közöny” nyomdájának szakavatott műveztője, valamint a „Közöny” fommunkatárs és legutóbb annak szerkesztője — nines többé! Na nem halt ugyan meg, de elköltözött körömből, mert mint halljuk, megválasztották egyhanglagon Gégény-Berkesi körvényszék, és a hivatalát a napokban el is foglalja. Kisérje áldás új hivatalában.

— **Erdékes csillagászati tünemény** lesz látható a hó 19-kén este 9 óra táján. Ekkor Jupiter a hold árnyékába lép, s mintegy 6 percnyi elcsúszással fog előidézni.

(f) **Felhívjuk olvasóink figyelmét** mai tárcza cikkünkre, mely egy külföldön utazott feles és az egész hazában ismert ifjú tudósunk tollából foiv.

* **A legközelebbi agarasaton**, mely meyeinkben Vaján a mult heten tartott, a lapok által is ismertettét pályadíjt (Recsky András olajban festsét arczkép) Mecser Béla urnak agara nyerte el, a mint ezt a tulajdonostól magától hallottuk.

— **Nyireghyázián korsolya-egylet*** van alakulában, nem sokára nek is alakul — mint halljuk, — majd akárk többet is feléje.

(g) **A mult heten** gr. Forgách mándoki uradalmában nagyszerű hujóvádaszatot tartott, melyen több főúr részt vett, mint halljuk. Halmgáyi ur is lerándult Debrezcnből. Az eredményt még nem tudjuk biztosan, azonban mint halljuk — t-mérdek vad eszt áldoztat.

* **A legközelebbi vásár** alkalomával egy ember, mint beszélük, híhetöleg jót beszédvén az életnedvből, (érsdi pálinka) a kötői uton megfolyva tálaított. Nem tudjuk e hir mennyiben igaz, ugyanazért fenn tartással közöljük.

† **Koványi Károly** polgármesterünk érdekes vesztése érte, szeretetre méltó neje I.

hó 15-kén elhunyt. Halála felett busuló férjért és két kesergő gyermeket hagyván maga után. — Bőke harmavin.

(h) **Hogyan bérml a lófé székely?** Képviselő akart lenni Szepszi-Sz. Györgyben Wodiáner, de bizony azok a vasféji göbök nem igen akartak bizoni rajta. Mig nem végre egy furfangos lókisítőtte, hogy hiszen komkák igaz tosyókeres székely ember az, az apja, nagyapja is mind az volt, mert lát az az ő kezgelme igazi neve, hogy V a d j a n o s ! — Ez aztán valódi bérmlás!

(i) **Emancipálta magát.** Ersekváráron egy csinos fiatal leányunk kedvence eszméje volt a noemancipátio. — Elhatározta, hogy ő emancipálta ögga magát s ezt azzal kezelt, hogy erősen hozza fogott a czigáretkelt élvéséhez. Az emancipátio azzal végződött, hogy a szép leány a napokban tudóvész következtében meghalt. (F. P.)

* **Az „Új idők”** című szépirodalmi, társadalmi és művészeti hetilap (divattárszával) 50-ik számahoz mellettele küldte ezt előírtéti felhívást második évfolyamára. E felhívásban a szerkesztő azon örvedetes nyilatkozatot teszi, hogy a közönség pártfogása ellen eddig ópen nem panszkodhatik, — a mi csak azt bizonyítja, hogy a közönség igényeit mindinkább képes volt kielégíteni. Ajánljuk mi is e jótörékűvés s mindig válogatot tartalmu hetilapot a műveltségösének s ajánlásunk igazolásánál álljon itt ismét e lap legutóbbi számának gazdag tartalma: — „A világ-rejtély”, Dux Adolfól; „Erdéi diaók I.—VII.” Dalma dy Gyógától; „Ad acta” (eredeti elbeszélés), — Varga Jánostól; „A pallászabócska” (Baranger) Koroda Pál fordításában; „Viz fiúk” (Felix Lilla humorészké) B. Büttner Linától; „A férfiaknak, és a nőknék” (Tárcza-költemény) Almaindóttól; „Az ismeretlen párbeszéd” (I. Napoleon s a pápa közt.) „Egy estély a piramidák közt”; „Irodalmi, társadalmi és művészeti hírek.” A hortikón: divattárszáz-úzenetek, Hymen, saktálány, beti-retvénnyé (mindkettő harmas jutalmalma a megfőtto előízotok számdra.) szikrák, a szerkesztő nyilt válszái, vesyegyek: Élfizetésű ára egy évre 10 frt, félévre 5 frt, évnegyedre 2 frt, 50 kr. Kisebb rangú fizetésűek, s néptanítók 20%-tal kevessebbet tisztezik. — Egészére előízotok egy művészi becsi (2 frt, 50 kr. értékű) képet s félére előízotok egy kötet (1 frt. értékű) érdekes olvasmányú könyvet kapnak külon s minden új nélkül. Kiadósi és szerkesztői hivatala: Budapest, Osz. utca 14-dik szám. földszint 1. ajtó.

(l) **Egy cigány nnyó.** Rafael György sátoros cigányi I. hó 1-n én hunyt el Király-Helmeczen, végítességtetele három falu lakóját mozgásba hozta, oly nagy pompát és fényt teremtettek az alkalomra. Hat ünneppénny felöltözött magyar leány vitte a megboldogultat az örök nyugalomra. 19 frtör korszop fedte hideg tetemetét. De a mi a temetésűt mindvég megkoroztatta a végítességtetűt diestényvel övezi, mi az atyát nábob neveztre érdemestí, nem más, miat a fáradozó busas megjutalmazása. A plébános ur fáradozásáért 16 — mond 16 tallért. A kántor 8 tallért. A harangzó 4 tallért. A halottvisó leányok 2 — 2 tallért kaptak megjutalmazás-kepet. Ezt követte a véget érti nem akáro halottai. Ra a sremlek, melyet S. A.-U-j helyből hozattók 60 forintra került.

— **Kef különös vendég.** Kezet és vég, születés és halál oly két ellentétes fogalom, hogy e kettőt igen ritkán lehet látni egy és ugyanazon helyen, sőt ezeknak találkozási hígványon is akarjuk, habár egyik a másik nélkül nem is gondolható. Pedig mégis van oly idő, midőn az élet és halál nagyja össze-találkoznak, mint ez K... ibrány lakos hazáján történt. A mely perczben egy két éves hacsajka kiadta lelkét, azon perczben egy egészeses fu gyermek hangos lármával tudatá világra jövetelét. És ez már másod izben történt ezen családnál. Ime az öröm és bánat csudás vegyüléke. Nem mindnappan történik ilyen a családi életben.

+ **Templomszentelés.** — A perbenylés templom (a Bodrogközön), mely ezeltől 3 évvel a langok martalléka lett, ugyekes adakozása s a hívek buzgalma folytán, újból tető alá kerülván, a napokban lett felszentelve számos egyházi és világi egyének jelenlétében. Az ünneppél nagyszerű táncvígvalom zárta be, melynek fényét a hasadó bajnal rózsafenyé koszoruzta meg. A lelkesültés, mely megte-mertette és bevégezete e művet, legyen továbbra is soha ki nem alvó vesztatiz a val-liss keblekben. M. A.

[**Nyilatkozat.** T. szerkesztő ur! A Szabolcsmegeyi és Hajdukerületi Közöny” deczember 2-kán kelt 51-ik számainak „Tárogató” rovatában egy elenen emeztet cikkt jelent meg, melyet „tárogalonnak” nyilvánított. A közzéttét val ellen a megtekintettú végvizsgáztatóság ily eselyekben feltartott intézkedéset felkértém. A nevezett közöny T. szerkesztőjét íti. Maurer Károly ur f. hó 5-én megkerestem fenti nyilatkozatomat legközelebbi lapjában közzétetni, ennek teljesítését volt szíves megígérni, de ígérati kötelmenek eleget tenni nem tartotta szükségesnek. Felkértem tiszelt szerkesztő urat nyilatkozatomat becses lapjába felvenni. * Kemesse, 1875. decz. 11. M. A. T. E. Lajos, főállás-főnök.

* Hiteles kutforrásból merítve írhatjuk, hogy a nevezett vasúti főnök ur kezeiben több renbelbi, kifogástalan bizonyítványok vannak, melyek az ellene emelt vádat megzafolják. Szerk.

Vegyeshírek.

— **A közoktatási miniszter** Toldy Ferenc övzégéhez a következő levelet intézte: „Nagyságos asszony! A nagy csapás, mely Toldy Ferenc elhunytával legközelebb ugyan Nagyságos szivét és családját, de ép oly súlyosan és póthatatlanul érte nemzeti iradalmunkat, tudományosságunkat és legfőbb tudomány intéz-teiket is, kötelességem teszi, hogy az e feletti mély megilletődésnek magam, s az összes kormány részéről is kifejezést adjak. Legyen meggyőzőlöve Nagyságod, hogy bánatában a kormány s az egész nemzet osztat, s e milliókkal, e minden magyarral, — sőt az egész tudomány világául való megosztózás az oly méltó fájdalomban tege elviselhető Nagyságodra nézve a póthatatlannal vesztése érzetét. — Fogadja Nagyságod mely s öszinte részvétellel egyszermind tisztelettel nyilvánítást, Budapestben, 1875. évi decz. 13-kán. Trefort Ágoston.”

— **Az erdélyi gazdasági egylet** közlése közgyűlést tartott a nagybunyi uradalom nékenti értékesítés tárgyában, mely birtokot neki boldogult Bethlen László gróf hagyománnyozta. Az uradalom bíróilag 117,800 forintra becslésvé, felkésze gyönyörű, 760 hold eredségű bir, mely 17,000 köb-főtát ad, azonban 4000 frt adóssággal van terhelve. Az időjárás viszonyok az idén szerfölött kedvezőtlenek voltak s az aratás eredménye semmi, mért is a közgyűlés az uradalom eladását határozta el, s azzal az eddigi igazg. választmány tagjait Mikó Imre gr., Bánffy Dénes br., Filep Istv. és Gamaufot bízza meg.

— **Felcsög kereszteték.** Egy német lapban következö házassági ajánlat olvasható: „Egy 36 éves férfi, testileg szépen kifejlett, szellemileg képzetti, vídám kedélyű, ki földbirtokai után 25,000 frt évi jövedéllel bír, — miután tüzét évig utazott a világ minden táján, családot kíván alapítani s e végböl hívszere van szükségé. E nő legyen szép termetű, kerekded formakkal, tójkásd arczczal, melyet a homlok, orr, ajkák és áll három egyenlő részre oszt. Orra essék az arczélre függélyesen, de egy vonalat képezzen a homlokkal s ne hajoljon fel, hanem kifelé. Vendégaj és fog nem érvényes. Ha még igen fiatal, akkor teljes képzettseg nem kívánatik. De ha már túl van a 20-on, akkor szükségés, hogy a finom társaságot szemmelmel és ügyesen tudja vezetni s a város legelőkelőbb hölgyével is kiállja a versenyt. Vagyonának nem szabad lenni. Nem szabad, hogy muzeumokat és bálakat látogatót legyen. A színházról és hangversenytről írnia kell. Néméleti és franczaiul kell tudnia, ez utóbbit némely accentus nélkül. Mint jövendöbél háziaszonyt kap 5000 frt gombostűt-pézt, eselédsgét, saját fogatot, hatus lovat és külon lakosztályt. Minden évben egy nagyobb kejtázás váj reá. Télen Délnemzetország valamely fővárosában fog lakni. Jövendöbél ferje azért határozta magát a nökeresésnek e többé nem szokatlan módjára, mivel nem oly bolond, hogy alá vesse magát azoknak a fonaksgoknak, melyekkel a női ismerettségük külonben megkötsé járn szokot.” Tessék pályázni!

— **Hozivatar Veszpremmegyében.** A mult heten Veszpremmegyében mintegy 20 mérföldnyi területen szokatlan hófúvás volt. Néhol 6 láb magas hólepel borította a vasutat. Rettenetes orkán is dühögött szombatorl vasútpar virradóra, egy helyről folkpata a havat a magasnak fekvésű domkokon s betemette vele a völgyeket, a távirátat megzonglatta s a sodronyt több helyt megszakítá. Vár-Palota a Szent-Mihály meg Zichyfalva közt is dühögött a hófúvatag s az előfallások közt mintegy 25 tévirdapoznót döntött ki. — Veszpremm városa pár napot áll egészen el volt zárva a környékű. A posta és távirda összekötése meg volt szakítva.

A **Szepesi püspökség alapításának** százados évfordulóját Császká György szepesi püspök a jövö évben meg akarja ünnepeini. A püspökségérte Mária Terézia 1776-ban alapította, első püspököt Salbeck Károly felszentelt püspököt és váci nagyprépostot nevezvén ki. A százados jubileum valoszinüleg augusztus hónapban fog megtartani. A püspök a pápától a „Magyar Állam” szerint az alkalomra nyolcz-napi teljes bucsuengedélyezést fogja kérni, maga részéről pedig megírja s kiadja a szepesi egyházmegye történetét, alapításától napjainkig. A püspök ur latinul írta meg e művet, hogy a külföld is olvashassa.

— **Erdemkereszt adományozása.** Mészner József és Bäckér György eleni n. iskolai igazgató tanitókak az ő Felsége által adományozott arany érdemkereszt a napokban, az új városház tanácstermében adott át.

— **Hogy mulatnak a huszárók.** F. hó 12-én este a gyönyösű huszárezred közeitéi az elűntései közül többen a buza piaczon egy koresmában táncolgtak kiki a maga kedves Dulezincájával. Végre egy káplár, egy köztvételes szemfényűt a magánál csinosabbnak találva, megindíta a csereiránti kezdeményezést, mely röviden azt eredményezte, hogy Angyél lelkem az advancementet szivesen fogadta és a csillaglatlan köztvézt a faképnél hagyva, a két csillagost boldogított forró pillantásával és ölelo karjaival. A köztvézt a káplár által elhagyottan nem találván kárpótlást, felszóltit a káplárt, hogy kedvesét ne csábítsa el; mire Angyél felett meg csipőre tett kezekell. A dolgok e sebes fordulata dühösötte tevé a megcsalottat, kirántva kardját, a csabító káplár fejére súlyos három vágást mért, minek következtében igen sok verét vesztve szállították a kórházba;

életéhez kevés a remény. — Angyél a véres dráma látására, kerekelt oldott, de a felbuztalt elhagyott szerelmes nyomba követte és azon ház előtt, hol a kedves szolgálói minőségben pompázott, kardjával szarta meg magát, mégpedig igen vesztélyesen.

— **Szegény ember.** Valami jótékony czélu adakozásra szólították fel a napokban az ol-múttú érseket. „Mitsém adhatok”, — felelt ő, — „mert én nagyon szegény ember vagyok”. — Az igaz, hogy az érsek urnak csak félmiliónyi évi jövedelme van. Igazán „szegény” ember.

— **Földrendgást** értek a mult heten, mint már egy látirat is jelenté, Nápolyban, mely az egész vidékre: Basilikába, Terra di Lavoro és Salernora terjedt ki. E földrendgást ugy látják, a Vezuv egy kitörésének híradója, mert Palmieri tanár észlelő intézetének seisomographia folytonos zavarát mutat, hasonlólt aboz. Most a Vezuv 1872-ki kitörését megelőző. Most egyelőre lehetetlen bizonyossággal megmondani, vajon az előlejt mindannyiszor kitörés követke-e? A mi idősámításunk szerint az első egész 17-ik századi a Vezuv 19-szer tört ki; a 18-ik században 23-szor és a 19-ik században 25-ször, vagyis minden három évben egyszer.

Nyirfalombok.

XXIX.

(Mit ért a panszakonybó Nro 1. 2. 3. 4. — Trümeltség írt it, taralem ott. — Kulon vonatok, külon igények. — Melegitó készletek és a szakember. — Feljegyek. — Mi a katonna, mi a diak? — A nyegedik osztály előnye. — Hogy kellene a diáknak utazni? — Kogyes ígerté.)

Hol's der Teufel! mig mi ott künn a pályaudvaron mosdatjuk a szerencset és hánnyuk falra a borsót, itt benn ugyancsak beleír-káltak valami igazga passziarekkel a panszakonybó. Es mino furfangosok a köpék! még csak nevéket sem írják alá! Seba! számat kap mindegyik, mint az orosz foglyok, — bár az igazat megvallva, nem volnánk egészen idegenek a szemük közt nézni s adandó alkalommal érzetünk kissé velök, hogy „bagoly is bíró barlangjában.” No de lássuk, micsoda újabb igényekkel lép fel irányunkban a felséges publikum!

Numero 1. azt kérdezi: miért kell Nyireghyázi a szerdai esti vonaton sokszor órhányedig is várakozniok az elindulásra a leszállott utasoknak? — Naiv kérdés! Hiszen csak nem indulhatunk addig, mig a másik két vonat meg nem érkezik! De meg ismervé a fasusi nép lassuságát, nehézkességét s az éter-terem termékeinek vonzó és vendégmaraztot hatását, nem sokkal készerláb-b-a, ha az indulási időpontnál jóval elébb bekapoljuk a közönséget, minthogy a gyors beszállás mellett egy utas lemaradja a vonatról s a másik a kerekék alá kerüljön? Aztán hát másút nem kell-e önöknek várakozniok, nemcsak néhány perczig, mint nálunk, hanem ugyan huszom-sz? példán! a színházban, hangversenyben, megyebizottsági és más gyűlésekben. . . . hát még aztán a kedves alakulat, kit az a pedáns mama hétfésjárskányként öriz; az ebéd után, mikor a felszoboztat „asszony” dörg-morog s mint valami élő hadizenet jön-megy a házban; a fókótó után, ha szépségük és szerzetrenélösüskü történetnek, vagy a végzet félreértése folytán nincs telekönnyileg igazolva; a gazdag örökség és jövedelmező állomás után, ha financiáki magyar — akaránk mondani: török vagy spanyol lábón állanak; a nagy nyeregmenő után, midőn Orlicéi tsnár cs salbatatlan játekérvét követve, jö csomó pénzt belefektettek már a sors „miskölcsi kihazásitó intézetébe.” . . . Ugy uraim és hölgyeim! ha másút túrelmesek tudnak lenni, tanulják meg e szép érenyt a vasuton is gyakorolni.

Es Nro 2. mit kíván? Hogy a nyireghyázai országos vásárokra külon vonatokat rendezzünk be, mint ez már a sátorajaujvégi vásárokra nézve meg is történt, — azt kívánja a vidék érdeke, a közönség kényelme, azonban nagyon is kiféztne magát ez a vállalat. — Dejszen, ha mi mindig a vidék érdekét és kényelmét mérlegelünk, akkor naponta 6-ot vonatot kellene utann indítanunk, a távirát reggelölt estig müködtetnünk, most a sósótársulat követele külon vonatot, mert majális lesz, majd Kemecsé, hiszen ekkor s ekkor dadilót fog tartani, Demecser nevében a vgreghajtók szólnának fel, Pátróhára a kékfeji deputátot kellene havonként szállítani s Kisvárdát mint kulcsos város bizonyosan nem vonnna hátrébe igényelvé, sőt utóljára Aják, Berencs, Kék, Meger és vasutállomások követele, — ki gyözne ennyi követelésnek eleget tenni! S vajon bezárjuk-e mi compinkat a nyireghyázai vására menök előtt? Még e soha nem történt! Igaz, hogy csak vasár előtti nap estéjén mehetnek és kedden reggel jöhének vissza vasuton s e körülmény — szerinte — pénz és idóvesztés, de hát a kény szükön van pénz, ne menjen vá-ár, az időpedig min esnetere jobban tölthetik a várost, mint otthon a sutban, — egyebiránt folyamodjanak önök a nyireghyázai magistrátushoz annak kiszközlésére végett, hogy a nagy vásárok ne hétfön, hanem szerdán tartassanak — meg, meglassák! akkor 12—14 óra alatt is megárhajtkák azt a nyári poráról és téli sártengeréről országzszerete ismeretes sokadalmat. — punkum!

Nro 3. meg azt panszolja, hogy a ko-

esik melegítéséről nincs kellő gondoskodva, ez által az utasok egészsége veszélyeztetik. — Eb az ingét, mily alaptalan ráfógás! Hízen amice! olyan jó meleg van azokban a koupekban, hogy az utasok, mit sem törődve a léghuzammal, minden ablakot kinyitogatnak, no persze — nyári időben. — De hát telen uincsenek — a kocsik vaskályhakkal és cink-hengerekkel felszerelve? Elismerem, hogy ez utóbbiak gyakran hidegek, azonban azt állítja egy derék szakaszeresünk, hogy azok a lábmegitők még ártalmasak, a mennyiben az utas felhevült lábával kiszáll valamelyik állomáson, és ott hóban, sárban, nedves talajon csak néhány lépést tenni kénytelen, (pedig kénytelen, — nem mindenki állott meg az ég öli erős természettel, mint a debreczeni kofát, ki hajdan tengelyen utazva, le sem szállt Debreczre Nagybányáig!) azonnal náthát, fejtörést, csontszaggatást kap... de ezenkívül (nevezetes szempont ez is a mai krachos világban!) a csizma- és topánka talpukat is idő előtt ruinálják. — tehát mit ilyenek egészen melegezők, s valószínűleg az ő rendelkezése folytán tétetnek be hidegen a kocsikba s ezért egyedül őt illeti e részben a felelőség, minket semmi esetre sem, ni legáltalában Pilátusként mossuk kezeinket.

Hát még Nro 4. mint kakaskodik! Mintha valami cochinchinai himtyuk állana előttünk

berzenkedve! Zogulódik, hogy miért vettük el a félszeg jogosultságát a főiskolai tanulóktól, hogy ha a katonának kedvezünk, kedvezünk a diáknak is, hogy ha ezt megtagadjuk, a közművelődés ellen vétkezünk. — No hallja maga nro 4, maga nagyon vakmerő, midőn a katonát és diákokat párhuzamba állítja. Meggondolta-e jól: mi az a katoná? A haza őre, a rend és közbiztonság fenntartója. — tehát le a kalappal előtte! szivesen adunk számára félszegyet. — És mi az a diák? Mint Kutby Lajos írja: „olyan semmi, a miből minden lehet“. . . . De kérdés, még pedig nagy kérdés: ha lesz-e valami? Ha mégis tudnánk biztosan, hogy miniszter, államtitár, főispán, bankár, országos képviselő, arnyarsarkanyus lovag, tanfelügyelő, püspök, archimandrita, grófiand, generális, vasuti vezérigazgató vagy rendőrök válik egyikből másikkól, miért nem adnánk annak mint a jövő nagy emberének félszegyet? Ilanem persze azt nem tesszük, hogy azokat, kikből legjobban esethet holmi apró hivatalnokok válnak, kik esetleg, sőt talán többször mint nem, csak rusticáló pipás honpátrók lennének, hasonló kedvezményben részesítsük s ez által jövedelmüket megcsontjuk. — Aztán olyan nagy urak ezen domínusok, hogy derogál nekik a negyedik osztályban utazni? Lássá az ember! Sőt csakis ott kellene mindig utazniok, hiszen ott nyílik

előttük tér és alkalom, tanulmányozni a népiéletet, az alsóbb rétegek érzéskörét, szokásait, humorát, vágyait, hangulatát, téveszméit, s ez uton oly értékező tudományt sajátíthatnak el, melyet nem tanulhatnak papiaszemes tanárköltők, kik mindent tanítanak, csak azt nem, a minék hasznát vennék az életben. — Többször mondom, — ha rajtam állana, nem is engedném vasutra ülni a diákokat! A vonaton képméltó, pedisg alkalmasint elmondhatná a nagyroczói diákkal: „non darem pro centum florenis, quod nihil habeo“ . . . mennyi kedves emléktől, tapasztalástól, életbölcséségtől emarad, s máhónap azt sem tudja, mi az a diákköltő büvös költészet! Hej! okos emberek voltak azok az ártándi előjárók, kik felállították a nagy elvet „deliberatum Artándon, hogy a diák gyalog járjon“ . . . Különbben pedig hallja maga Nro 5, a maga szép szemecéit ezenem komolyan megígérjük s biztos kiállításba helyezzük, hogy eljö az idő, midőn kedvező diákként és tanulóit is részesítendjük a félszeg jötekeységében . . . azonban — jól megéretté egy mást, — csak akkor, ha majd ok is Pallás táborából Márs zászlója alá lesznek, még pedig tényleges szolgálatban, besorozva. . .

— z — y.

Üzleti értesítés.

A nyiregyhazi terménycsarnoknál decz. hó 11-én bejegyzett terményárak.

Piaci ár.		Kereskedési ár.
Rozs 00—00 fontos	2.95—3.00	100 koboltól kezdve
78—80	„	3.05—3.10
79—80	„	„
80—80	„	„
Buza	„	3.65—3.75
84—89 1/2	„	0.00—0.00
Árpa	„	1.70—1.75
Zab	„	1.65—1.70
Tengeri	„	1.75—1.80
89 1/2	„	„
Koles	„	1.50—1.60
Bab, tisztá fehér	„	3.30—3.50
Bukkyon	„	0.00—0.00
Kapostárepce	„	0.00—0.00
Lenmag	„	0.00—0.00
Komborka	„	0.00—0.00
Kendermag	„	0.00—0.00
Mák	„	0.00—0.00
Szappan	„	0.00—0.00
Szecs	„	15—

Felelős szerkesztő: LUKÁCS ÖDÖN.
Pénztárnok: Vitéz Mihály.

HIRDETÉSEK:

Neuschestrasse 20. sz. Borozsló. Neuschestrasse 20.

Mindenféle állomást keresők elhelyezést kapnak bel- és külföldön úgy rögtön, mint később

A „NORDSTERN“ központi tudakozó intézetben Borozslóban. (10—10)

Tudakozódhatni térty bélyeggel ellátott levélben.

Állomást adóknak szabad koszt.

Legdivatosabb arany karpereczek, melltyük és fülbevalók.

KÖRINOSÁK LÁSZLÓ arany- és ezüstművesnek Debreczenben

a közelgy karácsony- és újévi alkalmakra ajándéknak való ezélszerly

ékszerék

jétállás mellett jutányos árkban kaphatók.

Vidékről levélben megrendelések — az összeg utánvétele mellett — a legpontosabban teljesítetnek.

Üzlethelyiség: Széchenyitezta, gr. Dégenfeldhá alatt.

Igen elegans brillant és drága köves gyűrűk.

Elegans emallított ékszerék.

A debreczeni KÖNYV-, KŐ-MŰNYOMDA S KÁRTYAGYÁRI RÉSZVÉNY-TÁRSULAT

KÖNYV-, KŐ-MŰNYOMDÁJA ajánkoczik

mindennemű nyomtatványok jutányos áron gyors és pontos elkészítésére.

Üzlethelyiség, — hova a megrendelések intézése kérétyk, — főpiaacz, a ref. nagytemplom mellett.

A közelgy karácsony és újévi ünnepek végett 100 db. lithographirozott névgy nyomási ára csak 1 frt

Ujoman érkezett áruozikkék a 27 krajezáros első bécsi

KARTONFESTŐ GYÁRI-RAKTÁRBAN.

Helyiség: a nagydebreczeni utczán levő Kerekréty-féle új házban. Találhatók különféle ozikkék, melyeknek minősége- és szilárdaságáról mindenkor kezeskedünk, egyenlő árban

27 krajeával válogatva darab, rőf- és páronként kaphatók.

Különbös tudomásul Legujabban Bécsből érkezett legfinomabb divatosabb, öszs s egyéb kelmeinket ajánlhatjuk.

Tessék meggyőződni személyesen. Ez üzlet választékban még a bécsi bazárokat is túl haladja! Szives pártolást kérve, maradunk teljes tisztelettel.

bécsi első kartonfestő gyári raktár

(38—7) Nyiregyháán, nagydebreczeni utczá, Kerekréty-féle új házban.

HIRDETÉS.

Allyított, mint képzett és oklevéllel ellátott gazdatiszt, bár mily állomást el foglaltására ajánlom magamat. Tudakozódhatni ez ügyben személyesen, vagy levélben a kis debreczeni-utczán 1695 szám alatt,

Tisztelettel

ifj. Lomeri Soma.

Óvszerék. (Coccolonok.) Legfinomabb francia gyártmány, veragya 1 toll 4 frifig.

EMPECHEUR legújabb gépezet az újeli magánlések megadályozására használati utasítással darabja 2 frort kapható

ZIEGER JOHNNAL Gráczban. Gummi áruk különlegességi raktár. (4—6) 2p

Arverési hirdetés.

A bészvétel 400-dik sz. tebeközgyokönyvben foglyott utczán és kert, a nyira épült jökarban levő 2 szobá, konyhá, kamara, kúton épületben levő istálló s egy lakó szobát tartalmazó épületekkel alant írott tulajdonos által folyó 1875. évi decz. hó 19-ken d. u. 2 órakor a helyszínen kisvárdán tartandó önkéntes árverésen el fog adatni.

Mire a venni szándékozók oly meggyőzéssel hivatnak meg, hogy allyított tulajdonos a feltételeket szö, vagy írásbeli megkérésére azonnal szivesen tualatolja.

Kelt kisvárdán, 1875. decz. 3.

Pokoly Józsefné.

Hirdetés.

A felső szabócsi Tiszá-szabályozó társulat decz. hó 19-ken délelő 11 órakor Kisvárdában a nagyvendéglő termében a 34-dik ratta szabályozási költésig kivételesen a csatornázási költésön tartozás fedezésére tárgyában rendkírvű közzgyűlést tart, melyre az érdekelteket, az alapszabályok értelmében tisztelettel meghívja.

Gr. Lónyay Menyhért, társulati elnök.